

Dvostranski sporazumi o ponovnem sprejemu oseb

INFORMATOR EMN

september 2022

1 KLJUČNE UGOTOVITVE

V tem informatorju je navedenih več ključnih ugotovitev:

- Število dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu, sklenjenih med državami članicami Evropske unije (EU) ter Norveško in tretjimi državami, in njihovo izvajanje v praksi je očitno odvisno od pomena in sorazmerno glede na pomen tretjih držav z vidika upravljanja migracij, števila njihovih državljanov, ki se nezakonito nahajajo v državah članicah EU, ali tujcev, ki vstopajo z območij teh držav, ter glede na geografsko bližino teh držav zunanjim mejam EU ali položaj vzdolž glavnih migracijskih poti v EU.
- Sporazumi o ponovnem sprejemu oseb Evropske unije (v nadaljevanju: sporazumi EURA (angl. EU readmission agreements) naj bi nadomestili prejšnje pravno zavezujoče sporazume o ponovnem sprejemu, ki so jih države članice EU sklenile s posameznimi tretjimi državami, če določbe slednjih niso združljive z določbami sporazumov EURA. Samo ena država članica EU je sprejela formalne ukrepe za ukinitve že obstoječih dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu, druge pa jih enostavno niso več izvajale v praksi.
- Države članice EU sistematično zbirajo podatke o ponovnem sprejemu, vendar na neenoten način: podatki večinoma prikazujejo razčlenitev po državah, sporazume o ponovnem sprejemu in deleže odobrenih ali zavrnjenih prošenj.
- Države članice EU si informacije o izvajanju dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu izmenjujejo na sestankih za spremljanje sporazumov. Vendar za obdobje 2014–2020 nimamo na voljo javno objavljenih poročil ali ocen takšnega spremljanja.
- Države članice običajno v okviru svojih dvostranskih odnosov s tretjimi državami ne ustvarjajo povezav med dvostranskimi sporazumi o ponovnem sprejemu oseb in drugimi politikami (»problemske povezave«, ki jih v dokumentih EU imenujemo tudi spodbude ali vzvodi) in se z njimi ne ukvarjajo. Na področju migracijske politike sicer obstaja nekaj povezav, ki se nanašajo na vzporedne razprave in/ali sporazume o delovnih migracijah ali izdajanje potnih listin.
- Čeprav nekatere države članice EU ne poročajo o velikih izzivih na področju izvajanja dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu oseb (predvsem zaradi relativno majhnega števila državljanov iz partnerske države ali zaradi dobrega sodelovanja med partnerskima državama), so druge navedle težave zaradi pravočasne priprave dokumentacije in preverjanja identitete. Eden od izzivov je tudi posledica obveznosti, da mora tretja država poleg lastnih sprejeti nazaj tudi tuje državljanke.
- Države članice so navedle, da njihovi dvostranski sporazumi prispevajo k večjemu številu vrnitev in bolj tekočim postopkom vračanja ter k utrjevanju dobrega sodelovanja s tretjimi državami. Vseeno pa niso predložile nobenih dokazov o učinkovitosti sporazumov o ponovnem sprejemu oseb na področju reintegracijskih ukrepov.

2 UVOD

Sporazumi o ponovnem sprejemu oseb

Sporazumi o ponovnem sprejemu oseb med državo članico EU ali skupino držav članic EU in tretjo državo temeljijo na vzajemnosti.

Ti sporazumi omogočajo hitre in učinkovite postopke za identifikacijo ter varno in urejeno vračanje oseb, ki ne izpolnjujejo ali ne izpolnjujejo več pogojev za vstop ali prebivanje na območju tretje države ali države članice EU.

Namen sporazumov je tem osebam pomagati pri tranzitu v duhu sodelovanja.¹

Sporazumi o ponovnem sprejemu oseb so tehnični dokumenti, ki prinašajo postopkovne izboljšave pri sodelovanju med uslužbenci dveh (ali več) držav, ki so vključeni v postopek ponovnega sprejema državljanov

z enega območja na drugega.² Lahko vsebujejo neposredne obveznosti podpisnic, da sprejmejo prošnje za ponovni vstop posameznika (lastnega državljana, državljana tretje države ali osebe brez državljanstva), lahko pa vključujejo tudi sodelovanje na drugih področjih ponovnega sprejema, kot so roki ali izdajanje potovalnih dokumentov. Za učinkovito izvedbo vračanja ali izboljšanje kakovosti vračanja³ je vanje mogoče vključiti tudi druge določbe o vračanju (npr. podpora pri reintegraciji). V anekse ali ločene izvedbene protokole je mogoče vključiti nekatere operativne in tehnične elemente.

Poleg dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu oseb obstajajo tudi številni sporazumi EURA s tretjimi državami, skladno z vse večjo pristojnostjo EU na tem področju (glej okvirček 1).

Okvirček 1: Sporazumi EURA in pripadajoči dvostranski izvedbeni protokoli

EU vedno bolj razvija področje sporazumov o ponovnem sprejemu: med letoma 2000 in 2002 je Evropska komisija dobila nalogo, da se pogaja z 11 partnerskimi državami. Oblikovala je spodbude za pomoč pri pogajanjih in sklenitvi sporazumov o ponovnem sprejemu, začevši s sporazumi o poenostavitvi vizumskih postopkov, nato pa je prešla na bolj daljnoročne zaveze glede upravljanja migracij (npr. stabilizacijsko-pridružitveni sporazumi ali partnerstva za mobilnost). Od leta 2004 je začelo veljati 18 pravno zavezujočih sporazumov o ponovnem sprejemu, sklenjenih pa je bilo tudi dodatnih šest nezavezujočih sporazumov EU s tretjimi državami.⁴

Države članice lahko s tretjimi državami, s katerimi je sklenjen sporazum EURA, sklepajo »dvostranske izvedbene protokole«, v katerih so določeni praktični in operativni vidiki delovanja nacionalnih organov ter postopki, kdaj in kako ponovno sprejeti osebe, ki se nezakonito zadržujejo na njihovem ozemlju. Dvostranski izvedbeni protokoli podpirajo operativno izvedbo sporazumov EURA. Samo nekatere države članice so se odločile za sprejetje takšnih protokolov, predvsem s tretjimi državami v bližini skupnih zunanjih meja EU, tj. z Armenijo,⁵ Rusijo⁶ in Ukrajino.⁷ Večina teh dogovorov je sicer začela veljati, vendar so se v praksi začeli uporabljati pozneje, včasih tudi šele več let po njihovi sklenitvi.

1 EMN, 'Slovar mednarodne zaščite in migracij', 2021, https://ec.europa.eu/home-affairs/pages/glossary/readmission-agreement_en, zadnji dostop 28. oktobra 2021.

2 Evropska komisija, 'Sporočilo o oceni sporazumov EU o ponovnem sprejemu oseb', 2011, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52011D-C0076&from=EN>, zadnji dostop 25. oktobra 2021.

3 Prav tam.

4 Popolni seznam in dodatne informacije so na voljo na: https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/irregular-migration-and-return/return-and-readmission_en, zadnji dostop 25. oktobra 2022.

5 BE, BG, CZ, DE, EE, FR, LU, NL.

6 CY, DE, EE, HR, IT, LU, LV, NL, PL, PT, SE, SK.

7 AT, CZ, EE, PL, LT, LU, NL.

Razpredelnica 1. Dvostranski izvedbeni protokoli, sklenjeni med državami članicami EU in tretjimi državami, pogodbenicami sporazumov EURA.

EURA (datum podpisa)	Države članice, ki so sprejele izvedbene protokole na podlagi sporazumov EURA
Albanija (2006)	BE, BG, ES, FR, IT, LU, NL, SK
Armenija (2014)	BE, BG, CZ, DE, EE, FR, NL
Bosna in Hercegovina (2008)	BE, BG, CZ, DE, EE, EL, FR, IT, LU, NL, SI, SK
Zelenortski otoki (2014)	LU
Gruzija (2011)	AT, BE, BG, CZ, EE, HU, LT, LU, NL, SK
Hong Kong (2004)	DE
Moldavija (2008)	BE, BG, CZ, EE, ES, IT, LU, LV, NL, PL, SI, SK
Črna gora (2008)	BE, BG, CZ, DE, EE, ES, HU, IT, LU, NL, SK
Severna Makedonija (2008)	BE, BG, CZ, DE, EE, IT, LU, NL, SK
Pakistan (2010)	NO
Rusija (2007) ⁸	BE, BG, CY, CZ, DE, EE, HR, IT, LU, LV, NL, PL, PT, SE, SK
Srbija (2008)	BE, BG, CY, CZ, DE, EE, ES, FR, IT, LU, NL, SE, SK
Ukrajina (2008) ⁹	BE, AT, CZ, EE, LT, LU, NL, PL

Glavni namen in obseg informatorja

O vplivu instrumentov mednarodnega prava – vključujoč dvostranske sporazume o ponovnem sprejemu – na vračanje migrantov brez urejenega statusa in prosilcev za mednarodno pomoč, katerih prošnje so bile zavrnjene, ni veliko informacij.

Izhodišče EMN za odpravo te informacijske vrzeli je posodobitev, preverjanje in dopolnitev obstoječih informacij o pravno zavezujočih dvostranskih sporazumih o ponovnem sprejemu oseb¹⁰ držav članic EU in Norveške, vključenih v:

- popis prof. Cassarina, ki ponuja celovit pregled dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu oseb, sklenjenih med EU in državami Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA) od leta 1950, po vrstah in datumu podpisa;¹¹
- pregled dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu oseb, ki veljajo v državah članicah EU, vsebovan v študiji Dobre prakse pri vračanju in reintegraciji migrantov brez urejenega statusa.¹²

Ta informator vsebuje pregled izvajanja, spremljanja in ocenjevanja ter učinkovitost dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu, ki so jih podpisale države članice EU. Obstoječi podatki so dopolnjeni s preučeni dvostranskimi sporazumi o ponovnem sprejemu, ki so bili podpisani ali so začeli veljati v obdobju 2014–2020 v državah članicah EU in na Norveškem, ter njihovim obsegom in značilnostmi v smislu povezanosti s problematikami. Vključeni so tudi sporazumi o ponovnem sprejemu, ki jih je podpisala skupina držav članic EU (npr. sporazumi držav Beneluksa).

Analiza je bila pripravljena na podlagi prispevkov 24 nacionalnih kontaktnih točk EMN, od katerih jih je 23 preverilo in posodobilo popis sporazumov prof. Cassarina za obdobje 2014–2021.¹³

8 BE, LU, NL so podpisale dvostranske izvedbene protokole, vendar ti niso začeli veljati.

9 BE, LU, NL so podpisale dvostranske izvedbene protokole, vendar ti niso začeli veljati.

10 Memorandumi o soglasju niso vključeni v ta informator, razen če so pravno zavezujoči.

11 Cassarino, J.P., 'Popis dvostranskih sporazumov, povezanih s ponovnim sprejemom', www.jeanpierrecassarino.com/datasets/ra/, zadnji dostop 25. oktobra 2021. Za dostop se je treba registrirati in dobiti dovoljenje avtorja, EMN pa se prof. Cassarinu zahvaljuje za dovoljenje za uporabo in posodobitev popisa za namene tega informatorja.

12 EMN, 'Dobre prakse pri vračanju in reintegraciji migrantov brez urejenega statusa [Good practices in the return and reintegration of irregular migrants: Member States' entry bans policy and use of readmission agreements between Member States and third countries]', 2014, str. 45–47, https://home-affairs.ec.europa.eu/system/files/2022-09/emn_synthesis_reentry_bans_and_readmission_agreements_final.pdf, zadnji dostop 6. novembra 2022.

13 AT, BE, BG, CZ, DE, EE, EL, ES, FR, HR, HU, IE, IT, LT, LU, LV, MT, NL, PL, PT, SE, SI, SK in NO. Posodobljene informacije o novih sporazumih o ponovnem sprejemu oseb, o katerih potekajo pogajanja ali so bili podpisani ali pa so začeli veljati po letu 2014 se zbirajo v razvidu EMN, ki je bila objavljena septembra 2022, skupaj s tem informatorjem. Popis ne vsebuje občutljivih informacij, pač pa podatke o vrsti sporazuma, datumu podpisa, statusu, datumu začetka veljavnosti in, če je pomembno, tudi o podatku o ponovnem sprejemu državljanov tretje države in ponovnem sprejemu državljanov ostalih tretjih držav.

3 PREGLED IN IZVAJANJE DVOSTRANSKIH SPORAZUMOV O PONOVNEM SPREJEMU OSEB V PRAKSI

Ta del vsebuje pregled pravno zavezujočih dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu oseb, pri čemer so upoštevani tisti, sklenjeni s tretjimi državami pred sprejetjem sporazuma EURA (točka 3.1), in tisti, sklenjeni s tretjimi državami, ki niso zajete v sporazume EURA (točka 3.2) med letoma 2014 in 2020.

V njem je tudi povzetek njihovega praktičnega izvajanja v tem obdobju ter tega, ali v njihovo področje uporabe vključujejo državljanke in/ali tuje državljanke tretjih držav.

Pregled dvostranskih sporazumov, sklenjenih pred sporazumi EURA

Trinajst držav članic EU je poročalo, da so dvostranski sporazumi o ponovnem sprejemu oseb (in pripadajoči izvedbeni protokoli), ki so bili sklenjeni z 12 tretjimi državami pred začetkom veljavnosti ustreznega sporazuma o ponovnem sprejemu EURA, od leta 2020 še vedno v veljavi.¹⁴

Razpredelnica 2: Sporazumi EURA in veljavni prej obstoječi dvostranski sporazumi med državami članicami EU in tretjimi državami, podpisnicami sporazumov EURA

EURA (datum podpisa)	Prej obstoječi veljavni dvostranski sporazumi
Albanija (2006)	BG, DE, HR
Armenija (2014)	CBG, Z, DE, LT, LV
Bosna in Hercegovina (2008)	AT, BE, BG, DE, EL, ES, LU, HR, NL, SI
Zelenortski otoki (2014)	ES
Gruzija (2011)	BG, DE, LV
Moldavija (2008)	CZ, LT
Črna gora (2008)	AT, HR
Severna Makedonija (2008)	AT, BE, BG, DE, ES, HR, LU, NL, SI
Rusija (2007) ⁸	PL
Srbija (2008)	AT, BE, BG, DE, LU, HR, NL, SI
Turčija (2014)	EL
Ukrajina (2008)	LV

Sporazumi EURA imajo prednost pred določbami katerega koli pravno zavezujočega instrumenta o ponovnem sprejemu oseb, ki prebivajo brez dovoljenja, ki je bil sklenjen med posamezno državo članico EU in tretjo državo pred začetkom veljavnosti sporazuma EURA, če so določbe dvostranskega sporazuma nezdružljive z določbami sporazuma EURA. Obenem to pomeni, da se določbe že obstoječih dvostranskih sporazumov, če so skladne z s sporazumom EURA, uporabljajo še naprej.

To v bistvu pomeni, da se tako določbe predhodno obstoječih dvostranskih- sporazumov o ponovnem sprejemu kot tudi dvostranskih izvedbenih protokolov k sporazumom EURA uporabljajo, če so skladne s sporazumi EURA.

Samo Litva je sprejela ukrepe za uradno odpoved prej obstoječih dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu, medtem ko so jih druge države članice EU pa zgolj nehale uporabljati v praksi.¹⁵

Pregled dvostranskih sporazumov z državami, ki niso zajete v sporazume EURA (2014–2020)

V obdobju 2014–2020 je petnajst držav članic EU in Norveška sklenilo, podpisalo ali pa so njihovi sporazumi o ponovnem sprejemu začeli veljati v 26 primerih v povezavi z državami, ki niso zajete v sporazume EURA o ponovnem sprejemu.¹⁶

Šlo je za 10 držav, vključno s tremi (Belorusijo, Zelenortskimi otoki in Turčijo), ki so bile zajete v sporazume EURA.

Dvostranski sporazumi o ponovnem sprejemu s Kazahstanom so začeli veljati v devetih državah članicah EU, s Kosovom pa v šestih.

¹⁴ BE, CZ, DE, EE, EL, ES, HR, LT, LU, LV, NL, PL, SI.

¹⁵ Npr. AT, BE, LU in NL v zvezi s sporazumi z Bosno in Hercegovino, Črno goro, Severno Makedonijo in Srbijo.

¹⁶ AT, BE, BG, CY, CZ, DE, FR, EE, EL, IT, LT, LU, LV, NL, PL, NO. Informacija izvira iz popisa dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu oseb EMN, ki so bili podpisani ali so začeli veljati v državah članicah EU v obdobju 2014–2021, septembra 2022.

V obdobju 2014–2020 so vse države članice EU (razen Irske in Finske) podpisale vsaj en dvostranski izvedbeni protokol, od tega je bilo 69 dvostranskih izvedbenih protokolov, ki so bili vezani na sporazume EURA.¹⁷

Priloga 1 vsebuje pregled dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu, ki jih je EMN evidentirala leta 2014,¹⁸ in novih sporazumov, ki so bili podpisani ali so začeli veljati po tem letu.

EMN skupaj s tem informatorjem objavi popoln seznam dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu ter memorandumov o soglasju in dvostranskih izvedbenih protokolih, ki so bili podpisani in so začeli veljati v obdobju 2014–2021.

Razpredelnica 3: Dvostranski sporazumi o ponovnem sprejemu oseb – dogovorjeni s pogajanjem, podpisani ali z začetkom veljavnosti v obdobju 2014–2020

Država	Dogovor s pogajanjem	Podpis	Podpis in začetek veljavnosti
Belorusija			EE
Zelenortski otoki			LU
Eritreja	NO		
Indija		FR	
Kazahstan	CY		BE, CZ, DE, LT, LU, LV, NL, PL, NO
Kosovo			AT, BE, FR, IT, LU, NL
Gvineja			DE
Mongolija		CZ	
Turčija		BG, EL, NO	
Vietnam			LT

Izvajanje dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu v praksi

Čeprav nobena od držav članic EU ni poročala o tem, da kakšnega sporazuma med letoma 2014 in 2020 ni izvajala v praksi, je sedem držav vseeno navedlo razloge, zakaj se dvostranski sporazumi o ponovnem sprejemu ne uporabljajo.¹⁹

- Sodelovanje s tretjimi državami je na splošno tako dobro, da dvostranskih sporazumov ponovnem sprejemu oseb ni treba uporabljati, kakor v primeru Cipra.
- Hitri ukrepi v okviru sodelovanja s konzularnimi organi tretjih držav za pridobitev dokumentov. Na Hrvaškem to velja za primere vračanja v Albanijo in Severno Makedonijo.
- Nič ali zelo malo prošenj za ponovni sprejem.²⁰ Tak primer je Nemčija v povezavi z Južno Korejo ali Sirijo. V Latviji to velja v odnosu do Kazahstana in Uzbekistana.

- Zaradi nalogov za izgon in vrnitev nezakonito prispelih državljanov tretjih držav so sporazumi o ponovnem sprejemu nepotrebni.²¹ To velja zlasti za Slovaško, in sicer za dvostranski sporazum o ponovnem sprejemu z Vietnamom in izvedbene protokole z Albanijo, Rusijo, Severno Makedonijo, Črno goro, Bosno in Hercegovino, Moldavijo in Gruzijo.

- Tretja država začasno ne izvaja dvostranskega sporazuma kljub velikemu številu migrantov, ki jih je treba vrniti,²² primer pa je izvajanje protokola med Grčijo in Turčijo, ki je neuradno začasno prekinjeno.

Večina držav članic EU zbira statistične podatke o ponovnem sprejemu,²³ vendar neenotno. Zbrani podatki na splošno zajemajo število prošenj, predloženih tretjim državam za ponovni sprejem in delež odobrenih ali zavrnjenih oseb, pri čemer nekatere države članice podatke razčlenjujejo po državah²⁴, druge pa po sporazumih o ponovnem sprejemu.²⁵

17 AT, BE, BG, CY, CZ, DE, EE, EL, ES, FR, HR, HU, IT, LV, LT, NL, PL, SI, SK. Za več podatkov preglejte popisa dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu oseb EMN, ki so bili podpisani ali so začeli veljati v državah članicah EU v obdobju 2014–2021, septembra 2022.

18 Evropska migracijska mreža (EMN), Good practices in the return and reintegration of irregular migrants: Member States' entry bans policy and use of readmission agreements between Member States and third countries, 2014, str. 45–47.

19 CY, DE, EL, HU, HR, SI, SK.

20 DE, ES, LV.

21 SK.

22 EL.

23 BE, BG, CY, CZ, DE, EE, EL, ES, FR, HR, HU, IT, LU, LV, NL, PL, PT, SE, SI, SK, NO.

24 BE, BG, CY, EE, ES, FR, HR, HU, IT, LU, NL, SK.

25 CY, DE, EL, HR, HU, NL, PL, SE.

Nizozemska zbira podatke o datumu pošiljanja prošnje in odgovora, ki ga pošlje tretja država, in ki organom zagotavlja pregled nad trajanjem postopka. Slovenija pa ne razčlenjuje podatkov niti po prošnjah na podlagi sporazuma o ponovnem sprejemu niti po državah. Češka republika lahko zbere podatke o uspešnih ponovnih sprejemih po državah in po sporazumih. Madžarska zbira podatke o spolu in starosti ob vsaki prošnji za ponovni sprejem.

Področje uporabe glede na osebe in povezave dvostranskih sporazumov z drugimi politikami

Velika večina držav članic EU v dvostranske sporazume vključuje tako državljane tretjih držav kot tudi tujce v teh tretjih državah.²⁶ To pomeni, da se v nekaterih dvostranskih sporazumih o ponovnem sprejemu uporablja »določba o državljanu tretje države« za lažje vračanje osebe v tretjo državo, skozi katero je ta potovala pred vstopom v EU. Nekatero tretje države zaradi pravnih in operativnih pomislekov in pomislekov glede človekovih pravic pogosto nasprotujejo vključitvi tujih državljanov v področje uporabe takih sporazumov,²⁷ zato prihaja le do občasne uporabe, in sicer v tranzitnih državah v soseščini EU, ki se soočajo z migracijskim pritiskom.²⁸ Vendar pa vsi sporazumi ne vključujejo »določbe o državljanu tretje države«. V nekaterih primerih sporazumi o ponovnem sprejemu oseb urejajo le ponovni sprejem državljanov določenih tretjih držav (npr. sporazumi Češke republike, Litve ter Poljske z Vietnamom).

Namen informacij, ki so jih zbrale nacionalne kontaktne točke EMN, je bil preučiti problemske povezave s področji politik v drugih sporazumih, sklenjenih med letoma 2014 in 2020, ter razpoložljive vire. Ta spoznanja so koristna za razumevanje vrst sporazumov, ki delujejo v praksi, in razlogov, zakaj so učinkoviti.

Na splošno velja, da države članice v svojih odnosih s tretjimi državami problemskih povezav ne ugotavljajo in ne raziskujejo na široko, saj približno polovica držav članic EU sploh ni poslala nobene informacije na to temo.²⁹ Čeprav so vladne službe, pristojne za ponovni

sprejem, vpete v pogajanja o sporazumih EURA, pa ne vzpostavljajo povezav z vzporednimi sporazumi.³⁰

Nekaj izjem se nanaša v glavnem na dvostranske sporazume, ki so bili podpisani ali so začeli veljati med letoma 2014 in 2020 in ki se nanašajo na zakonite/delovne migracije:

- Francija je podpisala sporazume s sedmimi tretjimi državami (Benin, Burkina Faso, Zelenortski otoki, Kongo Brazzaville, Gabon, Senegal in Tunizija) o usklajenem upravljanju migracijskih tokov, ki povezujejo zakonite migracije, boj proti nezakonitim migracijam in na solidarnosti temelječ razvoj. Postopek določa ponovni sprejem oseb in lajša komunikacijo med pristojnimi organi.
- V dvostranskih sporazumih o ponovnem sprejemu med Nemčijo in Gvinejo so vsebovane posebne določbe o zakoniti mobilnosti/zakonitih migracijah.
- Poenostavljeni postopki za pridobivanje dovoljenj za prebivanje in vizumov so glavna vsebina dvostranskega sporazuma o sodelovanju, ki sta ga leta 2015 podpisala Luksemburg in Zelenortski otoki.
- Španija je navedla sveženj okvirnih sporazumov o zakonitih migracijah, podpisanih z nekaterimi afriškimi državami (Zelenortski otoki, Gambija Gvineja-Bissau, Gvineja Conakry, Mali, Niger).

Druga področja politike, povezana z dvostranskimi sporazumi o ponovnem sprejemu oseb, vključujejo: krepitev zmogljivosti³¹ in podporo pri reintegraciji³² ali pri izdajanju dokumentov, kot so vizumi ali diplomatski potni listi,³³ delovni vizumi ali turistični vizumi³⁴ ali potovalni dokumenti, ki se izdajo v nujnih primerih.³⁵

Države članice so med letoma 2014 in 2020 v druge vrste sporazumov s tretjimi državami vključile zelo malo določb o ponovnem sprejemu oseb. Nemčija je pripomnila, da je splošne določbe o ponovnem sprejemu vključila v dvostranske sporazume o letalskih prevozih (npr. z Ruando).

26 AT, BE, CY, CZ, DE, EE, FR, EL, HR, HU, IT, LT, LU, LV, NL, PL, SE, SI.

27 Na podlagi zbranih podatkov je bilo takšno sklicevanje omenjeno v sporazumih o ponovnem sprejemu oseb z Afganistanom, Gvinejo, Indijo, Irakom, Mavretanijo, Mongolijo, Marokom, Tunizijo in Vietnamom.

28 Carrera, S., 'Implementation of EU Readmission Agreements: Identity Determination Dilemmas and the Blurring of Rights', 2016, <https://www.ceps.eu/ceps-publications/implementation-eu-readmission-agreements-identity-determination-dilemmas-and-blurring/>, zadnji dostop 26. oktobra 2021.

29 AT, BG, CY, EE, EL, HR, LT, NL, SE, SI, SK.

30 Wolff, S., 'The politics of negotiating EU readmission agreements: Insights from Morocco and Turkey' (2014), *European Journal of Migration and Law*, 16 (1), pp. 69-95, <https://qmro.qmul.ac.uk/xmlui/bitstream/handle/123456789/17625/Wolff%20The%20Politics%20of%20Negotiating%20EU%20Readmission%20Agreements%3A%20Insights%20from%20Morocco%20and%20Turkey%202014%20Accepted.pdf?sequence=1>, zadnji dostop 8. novembra 2021.

31 LU, MT.

32 LU.

33 BE, LU, LV.

34 CZ, PL.

35 HU.

4 UČINKOVITOST DVOSTRANSKIH SPORAZUMOV O PONOVNEM SPREJEMU OSEB

O sporazumih EURA je bilo opravljenih nekaj raziskav,³⁶ značilnosti in vplivi dvostranskih sporazumov pa še niso bili sistematično ovrednoteni. V tem delu je predstavljena ocena držav članic EU glede učinkovitosti dvostranskih sporazumov z vidika števila vrnjenih državljanov tretjih držav, obstoja problemskih povezav z drugimi področji politik, kar bi lahko prispevalo k boljšemu izvajanju sporazumov, in informacij o vrednotenju.

Učinkovitejše vračanje in ponovni sprejem

Države članice so poročale o učinkovitosti njihovih dvostranskih sporazumov, pri tem pa so ocenjevale različne kategorije. Pozvane so bile, da preučijo različne vidike učinkovitosti, kot so npr. naraščajoče število vrnitev ali pospešitev postopkov vračanja.

Osem držav članic EU meni, da so njihovi dvostranski dogovori bistvenega pomena za večanje števila vrnitev in/ali uspešno obravnavo prošelj za ponovni sprejem.³⁷ Luksemburg je navedel, da sporazumi o ponovnem sprejemu lajšajo izvrševanje zahtevkov za prisilno vračanje, zlasti z državami, s katerimi diplomatski odnosi niso vzpostavljeni ali v katerih ni diplomatskih predstavništva: približno ena tretjina prošelj za prisilno vračanje državljanov tretjih držav v države zahodnega Balkana je bila obravnavana na ta način. Nizozemska je poročala o pozitivnem vplivu dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu na postopke vračanja in ponovnega sprejema v države Vzhodnega partnerstva (Armenija, Azerbajdžan, Gruzija in Ukrajina) ter v Srbijo in Rusijo.

Podobnega mnenja je bilo osem držav članic, saj so potrdile, da je pospešitev postopkov vračanja otipljiva posledica obstoječega dvostranskih sporazumov.³⁸ Švedska je v okviru svojega sodelovanja s Kosovom in Vietnamom posebej omenila pospešitev postopkov preverjanja in izdajanja dokumentov v nujnih primerih, kar je prispevalo k hitrejšemu vračanju.

Poljska je navedla, da je obšla dolgotrajne postopke vietnamskega veleposlaništva in da je bila vzpostavitev neposredne formale povezave med njeno nacionalno mejno policijo in pristojno službo na Oddelku za priseljevanje Ministrstva za javno varnost Vietnama ključna za hitrejše postopke vračanja. Z delavnicami o vračanju in ponarejanju dokumentov, tečajji angleškega jezika in usposabljanjem za spremljevalce na letalu so se vietnamski uslužbenci usposobili za učinkovito upravljanje postopkov ponovnega sprejema.

Druge prednosti, ki so jih navedle države članice EU, se nanašajo na:

- splošno izboljšanje sodelovanja s posameznimi državami, kot sta Vietnam³⁹ in Kosovo;⁴⁰
- lažja identifikacija državljanov tretjih državljanov,⁴¹ izdaja potrebnih potovalnih dokumentov za nujno pot,⁴² izmenjava mnenj o različnem tolmačenju ali uporabi določb sporazuma o ponovnem sprejemu;⁴³
- splošno izboljšanje komunikacije;⁴⁴
- napotitev oficirjev EU za zvezo v tretje države.⁴⁵

Na splošno pa so države članice ocenile, da njihovi dvostranski sporazumi niso bili učinkoviti z vidika krepitve kakovosti reintegracijskih ukrepov v tretjih državah.

Učinkovitejše vračanje in ponovni sprejem

Za obdobje 2014–2020 ni bilo na voljo javno objavljenih poročil na temo spremljanja in vrednotenja dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu oseb.

V tem pogledu je edina izjema pregled politike vračanja migrantov in ocena področne politike, ki jo je naročilo nizozemsko ministrstvo za pravosodje in varnost.⁴⁶

36 Stutz, P. in Trauner, F., 'The EU's "return rate" with third countries: Why EU readmission agreements do not make much difference' (2021), *International Migration*, 1–19, <https://doi.org/10.1111/imig.12901>, zadnji dostop 25. oktobra 2021. Računsko sodišče (ECA), 'EU readmission cooperation with third countries: relevant actions yielded limited results', 2021, https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR21_17/SR_Readmission-cooperation_EN.pdf, zadnji dostop 8. decembra 2021.

37 BE, BG, CY, CZ, DE, EE, LU, NL, SE.

38 CZ, DE, HU, HR, PL, SE, SK.

39 DE, PL, SE.

40 BE, SE.

41 CZ, HU, PL.

42 CZ, DE, SE, SK.

43 HR.

44 HU.

45 PL.

46 ACVZ, 'Beleidsadvies: Strategische landenbenadering migratie' (Policy advice: Strategic Country Approach Migration), 2015, str. 18, https://www.adviescommissievoorvreem-delingenzaken.nl/binaries/adviescommissievoorvreemdelingenzaken/documenten/publicaties/2015/6/25/strategische-landenbenadering-migratie/Strategische_landenbenadering_migratie_ACVZ_beleidsadvies_20150625.pdf, zadnji dostop 8. septembra 2021.

Okvirček 2: Ocena nizozemske politike vračanja: Ministrstvo za pravosodje in varnost ter Svetovni odbor za zadeve tujcev

Leta 2015 je nizozemski svetovni odbor za zadeve tujcev izdal priporočila, ki so temeljila na oceni nizozemske politike vračanja, pri čemer se je osredotočil na strateški pristop države, ki vključuje sklepanje dvostranskih sporazumov in memorandumov o soglasju, pa tudi pogojenost (pozitivno in negativno) v mednarodnem sodelovanju. Ocenjeni so bili trije cilji: krepitev zavedanja o vprašanih vračanja med akterji, ki lahko pozitivno vplivajo na učinkovitost politike vračanja; ustvarjanje politične povezave med vračanjem in drugimi nizozemskimi interesi; krepitev učinkovitosti politike vračanja s pomočjo boljšega sodelovanja z državami izvora pri prisilnem vračanju njihovih lastnih državljanov. Ocenjena je bila tudi učinkovitost sporazumov o ponovnem sprejemu (dvostranskih in sporazumov EURA) z Armenijo, Azerbajdžanom, Gruzijo, Pakistanom, Rusijo, Srbijo, Šrilanko in Ukrajino.

Države članice pa v nasprotju s formalnimi ocenami sklicujejo občasne sestanke s sodelujočimi organi tretjih držav, kot v primeru Hrvaške (običajno gre za z mejo povezanimi razpravami o Zahodnem Balkanu) in Poljske (dvakrat letno z Rusijo in vsako drugo leto z Vietnamom). Slovaška republika je navedla, da spremlja izvajanje, medtem ko Belgija in Češka republika navajata, da uporabljata statistične in kvalitativne podatke za evalvacijo svojih dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu. Ciper je navedel, da se takšne ocene pripravijo v kontekstu zbiranja podatkov o vračanju preko aplikacije za upravljanje neurejenih migracij (Irregular Migration Management Application (IRMA)), kar usklajuje Evropska agencija za mejno in obalno stražo (Frontex).⁴⁷

5 IZZIVI IN PRIDOBLENE IZKUŠNJE

Izzivi

Osem držav članic EU je poročalo o izzivih, ki se pojavljajo pri izvajanju sporazumov o ponovnem sprejemu oseb.⁴⁸

Ukrepi in posledice, povezani s pandemijo covid-19, so v nekaterih državah članicah EU oteževali izvajanje dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu oseb,⁴⁹ npr. zahteva za testiranje s PCR-testi,⁵⁰ omejitve glede potovanj in začasna ukinitve mednarodnih povezav,⁵¹ in zaprtje diplomatskih predstavništev ali omejen dostop do njih, kar je vplivalo na izdajanje osebnih in potovalnih dokumentov.⁵² Poljska je kot oviro pri vračanju navedla tudi zaprtje državnega zračnega prostora.

Grčija in Nizozemska sta na splošno menili, da je izziv predstavljala vključitev in uporaba »določbe o državljanu tretje države«, medtem ko je Luksemburg poudaril, da je izziv predstavljala uporaba te določbe pri ponovnem sprejemu oseb brez državljanstva. To potrjuje tudi nedavno poročilo Evropskega računskega sodišča, v katerem je navedeno, da so pogajanja lahko ogrožena vsakič, ko se pojavi vprašanje te določbe.⁵³

O težavah pri spoštovanju postopkovnih rokov so poročale Češka, Italija in Luksemburg. Bolgarija, Italija, Luksemburg in Švedska pa so omenile težave pri pravočasnem izdajanju ali pridobivanju dokumentacije. Švedska agencija za migracije je poročala o tem, da težave pogosto nastanejo zato, ker ni prevodov ustrezne dokumentacije v njihovi uradni korespondenci s tretjimi državami.

Italija je navedla težave z omejeno veljavnostjo potovalnih dokumentov, ki se uporabijo v primeru vračanja. Na podobne ugotovitve je pri izvajanju sporazumov EURA opozorila tudi Evropska komisija.⁵⁴ Nemčija je opozorila, da se sporazumi ne izvajajo v celoti in da že to dejstvo predstavlja izziv.

Luksemburg in Španija pa menita, da je lahko izvedba dvostranskih sporazumov bolj problematična zaradi dodatnih pogojev, ki jih postavljajo tretje države.

47 EMN, 'Asylum and Migration Glossary', 2021, [48 BG, CZ, EL, IT, LU, NL, SE, SK.](https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/glossary_search/managed-migration_en#:~:text=Definition(s),others%20in%20need%20of%20protection%20, zadnji dostop 25. oktober 2021.</p>
</div>
<div data-bbox=)

49 CZ, DE, ES, NL, PL, SE.

50 BE, CY, ES, SK.

51 BE, CY, CZ, ES.

52 DE, NL, SE.

53 ECA, 'EU readmission cooperation with third countries: relevant actions yielded limited results', 2021, [54 Evropska komisija, pu 'Recommendation establishing a common "Return Handbook", ki naj ga pristojni organi držav članic uporabljajo pri izvajanju nalog, povezanih z vračanjem', 2015,](https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR21_17/SR_Read-mission-cooperation_EN.pdf, zadnji dostop 25. oktober 2021.</p>
</div>
<div data-bbox=)

Pridobljene izkušnje

Čeprav države članice EU niso sporočile informacij o dobri praksi, je iz zbranih dokazov mogoče razbrati nekatere pozitivne vidike. Glede na informacije, ki jih je poslalo pet držav članic EU, je videti, da so reden dialog, pogostejša srečanja in večja intenziteta dvostranskih (pa tudi diplomatskih) odnosov s tretjimi državami ključni za izvajanje sporazumov o ponovnem sprejemu v praksi.⁵⁵

V oceni izvajanja politike, ki jo je naročilo nizozemsko ministrstvo za pravosodje in varnost, je potrjeno, da imajo lahko države, ki se namesto o dvostranskem sporazumu pogajajo o sporazumu EURA, koristi od skupnih prizadevanj, pri čemer je EU odgovorna za enotna pogajanja in vzpostavitev uradnih kanalov sodelovanja s tretjimi državami. Čeprav se s takim pristopom na pogajanjih krepi politična teža, je na drugi strani slabost ta, da je potrebnega veliko časa za končno različico besedila, v kateri se odrazijo pogledi evropskih institucij in držav članic EU.⁵⁶

Luksemburg je poudaril, da je združevanje zmogljivosti (kot v primeru sporazumov držav Beneluksa o ponovnem sprejemu oseb) dobra rešitev, če imajo države članice EU sklenjene dvostranske sporazume s tretjimi državami, kjer sporazumi EURA ne veljajo. Na ta način se zmanjšuje pretiran diplomatski in administrativni pritisk na manjše in ali manj zastopane države članice EU.

Ugotovitve so skladne s cilji Pakta o migracijah in azilu iz leta 2020, v katerem je navedeno, da za izboljšanje sodelovanja s tretjimi državami na področju ponovnega sprejema potrebujemo celovito in učinkovito izvajanje obstoječih sporazumov ter praktične rešitve pri sodelovanju, da se poveča število učinkovitih vrnitev.⁵⁷

---

55 DE, HR, HU, IT, SI.

56 ACVZ, 'Beleidsadvies: Strategische landenbenadering migratie (Policy advice: Strategic Country Approach Migration)', 2015, str. 69–70, https://www.adviescommissievoor-vreemdelingenzaken.nl/binaries/adviescommissievoorvreemdelingenzaken/documenten/publicaties/2015/6/25/strategische-landenbenadering-migratie/Strategische_landenbenadering_migratie_ACVZ_beleidsadvies_20150625.pdf, zadnji dostop 8. septembra 2021.

57 Evropska komisija, Novi pakt o migracijah in azilu, 2020, str. 21, https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:85ff8b4f-ff13-11ea-b44f-01aa75e-d71a1.0002.02/DOC_3&format=PDF, zadnji dostop 28. oktobra 2021.

PRILOGA 1: VELJAVNI DVOSTRANSKI SPORAZUMI O PONOVNEM SPREJEMU, SKLENJENI S TRETJIMI DRŽAVAMI			
Država članica / Norveška	Sporazumi v veljavi od 1. januarja 2014 ⁵⁸ in podpisani sporazumi, ki niso začeli veljati niti pred letom 2014 niti po njem	Sporazumi, podpisani ali v veljavi od 1. januarja 2014	Sporazum, formalno prekinjen po 2014
Avstrija	<ul style="list-style-type: none"> ■ Bosna in Hercegovina. Velja od 1. 9. 2007. ■ Kosovo. Velja od 1. 3. 2011. ■ Severna Makedonija. Velja od 1. 2. 2007. ■ Črna gora. Velja od 29. 4. 2004. ■ Nigerija. Velja od 18. 8. 2012. ■ Srbija. Velja od 29. 4. 2004. ■ Švica. Velja od 1. 1. 2001. ■ Tunizija. Velja od 1. 8. 1965. 		
Belgija	<ul style="list-style-type: none"> ■ Nekdanja Jugoslavija (Srbija in Črna gora, velja od 29. 5. 2004; Severna Makedonija, velja od 1. 12. 2008). ■ Švica. Velja od 1. 3. 2007. Podpisan, vendar ne velja. ■ Armenija, sporazum z državami Beneluksa, podpisan 3. 6. 2009. 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Kazahstan, države Beneluksa Sporazum o ponovnem sprejemu. Podpisan 13. 4. 2015. Velja od 1. 6. 2017 ■ Kosovo. Podpisan 12. 5. 2014. Velja od 1. 4. 2014. 	
Bolgarija	<ul style="list-style-type: none"> ■ Albanija, podpisan 19. 8. 2002. Velja od 4. 12. 2002. ■ Armenija, podpisan 13. 2. 2008. Velja od 1. 7. 2008. ■ Bosna in Hercegovina, podpisan 15. 6. 2006. Velja od 5. 1. 2007. ■ Zvezna republika Jugoslavija, podpisan 25. 1. 2001. Velja od 10. 8. 2001. ■ Georgia, podpisan 13. 6. 2022. Velja od 14. 3. 2003. ■ Kosovo, podpisan 11. 9. 2012. Velja od 26. 10. 2012. ■ Libanon, podpisan 26. 5. 2003. Velja od 3. 7. 2003. ■ Severna Makedonija, podpisan 26. 4. 2002. Velja od 19. 6. 2002. ■ Ukrajina, podpisan 24. 6. 2002. Velja od 2. 8. 2002. ■ Uzbekistan, podpisan 24. 2. 2004. Velja od 1. 4. 2004. 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Turčija, podpisan, vendar še ne velja. 	
Hrvaška	<ul style="list-style-type: none"> ■ Albanija, podpisan 28. 1. 2003. Velja od 15. 6. 2005. ■ Bosna in Hercegovina, podpisan 11. 3. 2011. Velja od 1. 2. 2012. ■ Kosovo, podpisan 23. 7. 2013. Še ni začel veljati. ■ Črna gora, podpisan 4. 9. 2008. Velja od 1. 5. 2010. ■ Severna Makedonija, podpisan 17. 9. 2001. Velja od 1. 2. 2003. ■ Srbija, podpisan 25. 5. 2009. Velja od 1. 5. 2010. 		
Ciper	<ul style="list-style-type: none"> ■ Libanon, podpisan 15. 9. 2008. Velja od 11. 12. 2009. 		
Češka republika	<ul style="list-style-type: none"> ■ Armenija, podpisan 17. 5. 2010. Velja od 1. 4. 2011. ■ Kanada, podpisan 8. 3. 1996. Velja od 7. 10. 1996. ■ Kosovo, podpisan 24. 6. 2011. Velja od 1. 2. 2013. ■ Moldavija, podpisan 7. 8. 2003. Velja od 9. 9. 2004. ■ Švica, podpisan 17. 9. 2009. Velja od 1. 6. 2011. ■ Vietnam, podpisan 12. 9. 2007. Velja od 21. 3. 2008. 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Kazahstan, dvostranski sporazum o ponovnem sprejemu, podpisan 23. 2. 2011. Velja od 1. 7. 2016. ■ Mongolija, dvostranski sporazum o ponovnem sprejemu, podpisan 20. 5. 2019. Velja od 1. 3. 2021. 	

58 V tem stolpcu so informacije iz priloge A2.8 študije EMN z izvirnim naslovom Good practices in the return and reintegration of irregular migrants: Member States' entry bans policy and use of readmission agreements between Member States and third countries, 2014. Informacije so bile presejane, tako da vsebujejo le sporazume, ki so bili v veljavi do 1. januarja 2014.

Država članica / Norveška	Sporazumi v veljavi od 1. januarja 2014 in podpisani sporazumi, ki niso začeli veljati niti pred letom 2014 niti po njem	Sporazumi, podpisani ali v veljavi od 1. januarja 2014	Sporazum, formalno prekinjen po 2014
Estonija	<ul style="list-style-type: none"> ■ Kosovo, podpisan 17. 5. 2013. Velja od 1. 9. 2013. 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Belorusija, sporazum med Republiko Estonijo in Republiko Belorusijo, ki ureja določene vidike vstopa, bivanja in izstopa oseb. Podpisan 20. 4. 2016. Velja od 11. 4. 2016. 	
Finska	<ul style="list-style-type: none"> ■ Kosovo. Velja od 28. 6. 2013. 		
Francija	<ul style="list-style-type: none"> ■ Argentina, podpisan 1. 2. 1995. Velja od 8. 2. 2002. ■ Brazilija, podpisan 28. 5. 1996. Velja od 24. 8. 2001. ■ Kostarika, podpisan 16. 6. 1999. Velja od 18. 2. 2001. ■ Dominikanska republika, podpisan 9. 3. 2006. Velja od 1. 3. 2007. ■ Ekvador, podpisan 16. 10. 1998. Velja od 26. 5. 2000. ■ Gvatemala, podpisan 11. 11. 1998. Velja od 2. 12. 1999. ■ Honduras, podpisan 20. 11. 1998. Velja od 21. 9. 2000. ■ Makedonija, podpisan 8. 10. 1998. Velja od 17. 6. 1999. ■ Mavricij, podpisan 15. 11. 2007. ■ Mehika, podpisan 6. 10. 1997. Velja od 16. 7. 1998. ■ Nikaragva, podpisan 20. 4. 1999. Velja od 13. 9. 2000. ■ Panama, podpisan 30. 4. 1999. Velja od 30. 5. 1999. ■ Paragvaj, podpisan 10. 4. 1997. Velja od 13. 12. 1997. ■ Salvador, podpisan 26. 6. 1998. Velja od 1. 5. 1999. ■ Sveta Lucija, podpisan 23. 4. 2005. Velja od 1. 5. 2006. ■ Švica-Lihtenštajn, podpisan 28. 10. 1998. Velja od 1. 3. 2000. ■ Surinam, podpisan 30. 11. 2004. Surinamska stran ga ni ratificirala. ■ Urugvaj, podpisan 5. 11. 1996. Velja od 24. 7. 1997. ■ Venezuela, podpisan 25. 1. 1999. Velja od 30. 12. 2001. ■ Srbija in Črna gora, podpisan 25. 4. 2006. Še ne velja. 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Indija, dvostranski sporazum. Podpisan 10. 3. 2018. Velja od 1. 10. 2021. ■ Kosovo, dvostranski sporazum. Podpisan 2. 12. 2009. Velja od 1. 10. 2014. 	
Nemčija	<ul style="list-style-type: none"> ■ Albanija, podpisan 18. 11. 2002. Velja od 1. 8. 2003. ■ Alžirija, podpisan 14. 2. 1997. Velja od 12. 5. 2006. ■ Armenija, podpisan 16. 11. 2006. Velja od 20. 4. 2008. ■ Bosna in Hercegovina, podpisan 20. 11. 1996. Velja od 14. 1. 1997. ■ Gruzija, podpisan 6. 9. 2007. Velja od 1. 1. 2008. ■ Maroko, podpisan 22. 4. 1998? Velja od 1. 6. 1998. ■ Makedonija, podpisan 24. 6. 2002. Velja od 1. 5. 2004. ■ Srbija, podpisan 16. 9. 2002. Velja od 1. 4. 2003. ■ Južna Koreja, podpisan 10. 12. 2004. Velja od 22. 3. 2005. ■ Sirija, podpisan 14. 7. 2008. Velja od 3. 1. 2009. ■ Vietnam, podpisan 21. 7. 1995. Velja od 21. 9. 1995. 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Gvineja, dvostranski sporazum. Podpisan 5. 1. 2018. Velja od 6. 2. 2019. ■ Kazahstan, dvostranski sporazum. Podpisan 10. 12. 2009. Velja od 1. 6. 2016. 	
Grčija	<ul style="list-style-type: none"> ■ Bosna in Hercegovina. Velja od 2007. ■ Švica. Velja od 2008. ■ Turčija. Velja od 2002. 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Okvirni sporazum s Turčijo. Podpisan 8. 3. 2016. Ni v veljavi. 	

Država članica / Norveška	Sporazumi v veljavi od 1. januarja 2014 in podpisani sporazumi, ki niso začeli veljati niti pred letom 2014 niti po njem	Sporazumi, podpisani ali v veljavi od 1. januarja 2014	Sporazum, formalno prekinjen po 2014
Madžarska	<ul style="list-style-type: none"> ■ Kosovo, podpisan 15. 5. 2012. Velja od 9. 8. 2012. ■ Švica, podpisan 4. 2. 1994. Velja od 10. 3. 1996 (vendar se uporablja od 8. 7. 1995). 		
Irska	Ni podatka.		
Italija	Ni podatka.	<ul style="list-style-type: none"> ■ Kosovo, dvostranski sporazum o ponovnem sprejemu. Podpisan 15. 4. 2014. Velja od 10. 2. 2015. 	
Latvija	<ul style="list-style-type: none"> ■ Armenija, podpisan 26. 6. 2002. Velja od 17. 5. 2003. ■ Gruzija, podpisan 11. 7. 2008. Velja od 13. 1. 2009. ■ Ukrajina, podpisan 24. 7. 1997. Velja od 17. 5. 1998. ■ Republika Uzbekistan, podpisan 7. 4. 2004. Velja od 17. 6. 2004. 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Kazahstan, dvostranski sporazum o ponovnem sprejemu oseb in izvedbeni protokol. Podpisan 16. 9. 2011. V veljavi od 4. 2. 2016. 	
Litva	<ul style="list-style-type: none"> ■ Belorusija, podpisan 16. 9. 2009. Velja od 7. 7. 2010.⁵⁹ ■ Rusija, Ukrajina, Moldavija in Armenija, dvostranski sporazumi, ki so v veljavi od obdobja pred sporazumi EURA. 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Kazahstan, dvostranski sporazum. Podpisan 6. 10. 2011 in začel veljati 24. 9. 2015. ■ Vietnam, dvostranski sporazum. Podpisan 23. 1. 2019. Velja od 15. 11. 2019. 	
Luksemburg	<ul style="list-style-type: none"> ■ Bosna in Hercegovina, sporazum držav Beneluksa. Podpisan 19. 7. 2006. Velja od 1. 11. 2007. ■ Severna Makedonija, sporazum držav Beneluksa. Podpisan 30. 5. 2006. Velja od 24. 4. 2007. ■ Srbija in Črna gora, sporazum držav Beneluksa. Podpisan 19. 7. 2002. Velja od 29. 5. 2004. ■ Švica, sporazum držav Beneluksa. Podpisan 12. 12. 2003. Velja od 1. 7. 2007. <i>Podpisan, vendar ne velja.</i> ■ Armenija, sporazum držav Beneluksa, podpisan 3. 6. 2009. 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Kazahstan, sporazum držav Beneluksa – podpisan 13. 4. 2015. Velja od 6. 1. 2017. ■ Zelenortske otoki, dvostranski sporazum med Luksemburgom in Zelenortskimi otoki o skupnem upravljanju migracijskega toka in razvoju solidarnosti 13. 10. 2015. Velja od 3. 1. 2020. ■ Kosovo, sporazum držav Beneluksa – tretja država, podpisan 12. 5. 2011. Velja od 1. 4. 2014. 	
Malta			
Nizozemska	<ul style="list-style-type: none"> ■ Bosna in Hercegovina. Velja od 1. 5. 2008 ■ Srbija/Črna gora. Velja od 29. 5. 2004 ■ Severna Makedonija. Velja od 1. 12. 2008 Podpisan, vendar ni v veljavi. ■ Armenija, sporazum držav Beneluksa, podpisan 3. 6. 2009. 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Kazahstan, sporazum držav Beneluksa – tretja država, podpisan 2. 3. 2014. V veljavi od 1. 6. 2017 ■ Kosovo, sporazum države Beneluksa – tretja država, podpisan 12. 5. 2011. Velja od 1. 4. 2014. 	
Poljska	<ul style="list-style-type: none"> ■ Rusija, dvostranski sporazum o mejnih zadevah, vključno z določbo o ponovnem sprejemu. Velja od 15. 2. 1961. ■ Švica, podpisan 14. 10. 1993. Velja od 31. 3. 2006. ■ Vietnam, podpisan 22. 4. 2004. Velja od 14. 5. 2005. 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Kazahstan, dvostranski sporazum. Podpisan 22. 8. 2016. Velja od 4. 8. 2017. 	
Slovaška	<ul style="list-style-type: none"> ■ Srbija, podpisan 30. 8. 2001. V veljavi od 27. 2. 2002. ■ Ukrajina, podpisan 29. 6. 1993. V veljavi od 28. 3. 1994. ■ Vietnam, podpisan 17. 10. 2005. V veljavi od 20. 1. 2006. 		

59 Ne gre za ločen sporazum o ponovnem sprejemu. Določba o ponovnem sprejemu pa je vključena v sporazum med Republiko Litvo in Republiko Belorusijo o pravnem režimu na litovsko-beloruski državni meji.

Država članica / Norveška	Sporazumi v veljavi od 1. januarja 2014 in podpisani sporazumi, ki niso začeli veljati niti pred letom 2014 niti po njem	Sporazumi, podpisani ali v veljavi od 1. januarja 2014	Sporazum, formalno prekinjen po 2014
Slovenija	<ul style="list-style-type: none"> ■ Albanija. Velja od 3. 6. 2011. ■ Kanada. Velja od 13. 2. 1996. ■ Kosovo. Velja od 1. 1. 2012. ■ Severna Makedonija. Velja od 1. 2. 1999. ■ Črna gora. Velja od 15. 9. 2009. ■ Rusija. Velja od 24. 9. 2012. ■ Srbija. Velja od 8. 10. 2009. 		
Španija	<ul style="list-style-type: none"> ■ Alžirija. Velja od 18. 2. 2014. ■ Mavretanija. Velja od 31. 7. 2013. 		
Švedska	<ul style="list-style-type: none"> ■ Armenija, podpisan 7. 11. 2008. Velja od 19. 4. 2009. ■ Bosna in Hercegovina, podpisan 29. 3. 2005. Velja od 1. 8. 2005. ■ Irak, podpisan 18. 2. 2008. Velja od 18. 2. 2008. ■ Kosovo, podpisan 4. 10. 2011. Velja od 1. 1. 2012. ■ Severna Makedonija, podpisan 23. 10. 2006. Velja od 1. 6. 2007. ■ Črna gora, podpisan 19. 1. 2006. Velja od 19. 1. 2006. ■ Srbija, podpisan 10. 9. 2004. Velja od 10. 9. 2004. ■ Švica, podpisan 10. 12. 2002. Velja od 9. 1. 2003. ■ Vietnam, podpisan 16. 6. 2008. Velja od 31. 12. 2008. 		
Norveška	<ul style="list-style-type: none"> ■ Afganistan, podpisan 10. 8. 2005. Velja od 10. 8. 2005. ■ Albanija, podpisan 12. 9. 2008. Velja od 1. 5. 2009. ■ Armenija, podpisan 20. 1. 2010. Velja od 26. 6. 2010. ■ Bosna, podpisan 30. 6. 2005. Velja od 25. 11. 2007. ■ Burundi, podpisan 10. 3. 2009. Velja od 10. 3. 2009. ■ Etiopija, podpisan 26. 1. 2012. Velja od 26. 1. 2012. ■ Gruzija, podpisan 10. 11. 2011. Velja od 25. 1. 2012. ■ Hongkong, podpisan 15. 9. 2006. Velja od 1. 1. 2007. ■ Irak, podpisan 15. 5. 2009. Velja od 15. 5. 2009. ■ Kazahstan, podpisan 12. 10. 2010. Še ne velja. ■ Kosovo, podpisan 15. 10. 2010. Velja od 1. 1. 2011. ■ Severna Makedonija, podpisan 25. 9. 2006. Velja od 21. 6. 2007. ■ Moldavija, podpisan 21. 3. 2005. Velja od 9. 8. 2006. ■ Črna gora, podpisan 16. 12. 2009. Velja od 16. 12. 2009. ■ Rusija, podpisan 8. 6. 2007. Velja od 1. 12. 2008. ■ Srbija, podpisan 30. 11. 2009. Velja od 1. 6. 2010. ■ Tanzanija, podpisan 5. 4. 2011. Velja od 5. 4. 2011. ■ Ukrajina, podpisan 13. 2. 2008. Velja od 1. 9. 2011. ■ Vietnam, podpisan 4. 7. 2007. Velja od 14. 10. 2007. 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Kazahstan. Začel veljati po letu 2014. 	

Izjava o omejitvi odgovornosti

Ta informator je pripravila Evropska migracijska mreža (EMN), ki jo sestavljajo Evropska komisija, njen ponudnik storitev (ICF) in nacionalne kontaktne točke EMN. Poročilo ne odraža nujno mnenj in stališč Evropske komisije, ponudnika storitev EMN (ICF) ali nacionalnih kontaktnih točk EMN, prav tako pa njegovi sklepi zanje niso zavezujoči. Evropska komisija, ICF in nacionalne kontaktne točke EMN prav tako niso odgovorni za kakršno koli uporabo informacij, vključenih v ta dokument.

Objavljeno

september 2022

Predlog navedbe vira:

Evropska migracijska mreža (2022). Spodbude in motivi za prostovoljno vračanje – Informator EMN Bruselj: Evropska migracijska mreža.

Več o tem:

Spletno mesto EMN: <http://ec.europa.eu/emn>

LinkedIn EMN: <https://www.linkedin.com/company/european-migration-network>

Twitter EMN: <https://www.linkedin.com/company/european-migration-network>

Financira
Evropska unija

Možnosti stika z EMN

Spletno mesto EMN: www.ec.europa.eu/emn

LinkedIn EMN: <https://www.linkedin.com/company/european-migration-network/>

Twitter EMN: <https://twitter.com/EMNMigration>

Nacionalne kontaktne točke EMN

Avstrija www.emn.at/en/

Belgija www.emnbelgium.be

Bolgarija www.emn-bg.com

Hrvaška <https://emn.gov.hr/>

Ciper www.moi.gov.cy/moi/crmd/emnncpc.nsf/home/home?opendocument

Češka www.emncz.eu

Danska www.justitsministeriet.dk/

Estonija www.emn.ee/

Finska www.emn.fi/in_english

Francija <https://www.immigration.interieur.gouv.fr/Europe-et-International/Le-reseau-europeen-des-migrations-REM3/Le-reseau-europeen-des-migrations-REM2>

Nemčija <https://www.bamf.de/EN/Themen/EMN/emn-node.html>

Grčija <http://emn.immigration.gov.gr/en/>

Madžarska www.emnhungary.hu/en

Irska www.emn.ie/

Italija www.emnitalyncp.it/

Latvija www.emn.lv/en/home/

Litva www.emn.lt/en/

Luksemburg <https://emnluxembourg.uni.lu/>

Malta <https://emn.gov.mt/>

Nizozemska <https://www.emnnetherlands.nl/>

Poljska <https://www.gov.pl/web/europejska-siec-migracyjna>

Portugalska <https://rem.sef.pt/>

Romunija <https://www.mai.gov.ro/>

Španija <https://extranjeros.inclusion.gob.es/emn-Spain/>

Slovaška <https://emn.sk/en/>

Slovenija <https://emm.si/en/>

Švedska <http://www.emnsweden.se/>

Norveška <https://www.udi.no/en/statistics-and-analysis/european-migration-network---norway>

Gruzija https://migration.commission.ge/index.php?article_id=1&clang=1

Republika Moldavija <http://bma.gov.md/en>

Ukrajina <https://dmsu.gov.ua/>